GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 99r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ualdeat nolo. qui patrē meum qui me misit semp̄ honorificat
debeo. & uos inhonorastis me. Sur aut inhonorastis me. eū ipse s
sit honor: honor tot̄ excercitus sui. angl̄oq̄. uidelicet & hominū.
st q̄ quasi dicat. Me quidē inhonorant. & qd̄ meā ñ deceat ma
restatē. nichil inferre potestis. in eo aut̄ qd̄ uobis honorē inno
centię dedi. q̄ndo uos ad laudē & honorē nominis mei creau.
me quodam̄ inhonorastis. quando hunc honorē in uobis ñ ē
seruastis. & que mea in uobis ēē debuerunt. infideliter agendo
abstulistis. Ego glām meā ñ quero. est qui querat & iudicet.
Tota uita xp̄i. gl̄a dei patris erat. Qualis erat patri. d̄s de deo.
d̄s apud d̄m. coeternus. consubstantialis. & tam ñ suā. sj pat̄s
glām quesiuit. Qd̄ dicem̄. q̄d faciem̄ ad hec. qui quando aliq̄d
boni fecerim̄. glām ppriā querentes. d̄m contēpnim̄. meritis
nostris cadē paucula bona asseribimus. De talib̄ d̄ns in euglio
loquit̄ dicens. Amen dico uobis. recepuit mercedē suā. Queram̄
tamq̄ glām eī. a quo omnē accepim̄ grām. quia si nos ppriam
glām hic ñ querim̄. ille de gl̄a nīa tractabit. ille glificantes se
glificabit. ille qui iudex uiuoq̄. ac mortuoq̄. est. causā nām be
ne iudicabit. Sequit. Amen amen dico uobis. siq̄s sermonē
meū seruauerit. ñ uidebit mortē in ēternum. Juda calupniaban
tur: seru d̄nm. peccatores iustum. creatura creatorē insequebat̄.
sj quē misit d̄s pat̄. patris obedientiā mīt̄ ipsa obpbria ñ mo
ratur psoluere. sj iterū atq̄ iterū sermonē suū iuer ñ caperet
in eis. adorsus est dicens. Amen amen dico uobis. siq̄s sermonē
meū seruauerit. ñ uidebit mortē ēeternū. Sermo d̄ni. est eu
glica doctrina. sermo d̄ni. uerba ppbarum st̄. sermo d̄ni. tot̄
sacre scripturę auctoritas est. que ñ nisi ea quę de xp̄o sunt an
nuntiat & p̄dicat. Hunc d̄ni sermonē. siq̄s seruauerit. pie fide
iterq̄ mente tenuerit. & opum bonoq̄. indicius. qd̄ corde teneat
repsentauerit. mortē ñ uidebit ēeternū. Sunt enī uerba